

Studně nepřevážená

Anonym 16. stol
Text J. A Komenský (1659)

S
1. Studně ne - pře - vá - že - ná, všech božs - kých mi - los - tí,
k to - bě u - pí du - še má, tvých žíz - níc slad - kos - tí.

A
1. Studně ne - pře - vá - že - ná, všech božs - kých mi - los - tí,
k to - bě u - pí du - še má, tvých žíz - níc slad - kos - tí.

T
8
1. Studně ne - pře - vá - že - ná, všech božs - kých mi - los - tí,
k to - bě u - pí du - še má, tvých žíz - níc slad - kos - tí.

B

5
Bo - že Du - chu sva - tý, jenžs po - sa - vad v da - řích

Bo - že Du - chu sva - tý, jenžs po - sa - vad v da - řích

9
svých, pře - dra - hých a roz - koš - ných, pře - hoj - ně bo - ha - tý.

svých, pře - dra - hých a roz - koš - ných, pře - hoj - ně bo - ha - tý.

2. Poněvadž víra pravá
dar nejpřednější jest,
a od tebe se dává
těm, jenž skrz svatý křest
Jsou Bohu oddáni,
v něj samého doufají,
v něm samém všecku mají
radost a kochání.

3. A když pak víry svaté
jsou tyto vlastnosti,
že jsou s ní jako sňaté
dvě převzácné ctnosti,
lásky a naděje,
jenž jsou křídélka její
a spolu se vznášejí,
kdež se ti čest děje.

4. Obdar mne tedy, Pane,
i těmito ctnostmi,
ať, dokud mne zde stane,
šetřím jich s pilností
z srdce upřímného!
Předně milujíc tebe,
potom tak jako sebe
bližního též svého.